’t Gareelke

Landbouwer: André Calus

Locatie: Kanegem

Vee: schapen

Overige teelten: grasland en granen

Biologisch: nee

Website: www.lamsvleestgareelke.be

alleenstaande bomen ✓ **hagen en heggen ✓**

houtkanten kleine bosjes

vruchtdragende hoogstambomen ✓

André Calus van ’t Gareelke in Kanegem houdt al 30 jaar schapen. Dankzij de toevallige schenking van één schaap in combinatie met een jarenlange job in het landbouwonderzoek ging de bal aan het rollen. De kudde bestaat momenteel uit 55 ooien, kruisingen tussen het Belgisch Melkschaap en Texelram, en enkele Texelrammen die samen voor een honderdtal lammeren per jaar zorgen. Via bronstgroepering kan André zorgen voor een jaarrond aanbod van kwalitatief en vers lamsvlees. Dit lamsvlees verkoopt hij zo veel mogelijk via rechtstreekse afzet, per half lam. Het vlees dat in de gewone handel terechtkomt is weinig rendabel omwille van buitenlandse concurrentie. Verkoop en verpakken doen hij en zijn vrouw zelf, slachten en versnijden gebeurt door externen.

De kudde graast buiten van eind maart tot Kerst, verspreid over een zestal hectare. Wanneer er gelammerd moet worden, blijven de ooien ook binnen. De lammeren zijn immers erg gevoelig voor koude. Om het grasland te beschermen, blijven de schapen daarnaast enkel in het hartje van de winter in de stal, waar ze hoofdzakelijk eigen voordroog-gras en zelf geteelde granen eten. De lammeren worden bijgevoederd met krachtvoer. De schapen blijven meestal op dezelfde standweiden; wanneer het gras te schaars zou worden tijdens droge zomers wordt een deel wel eens verplaatst naar naburige percelen.

De belangrijkste reden om hiervoor te kiezen is de rust van de kudde.

De beplanting rond de weiden voorziet voldoende schaduw voor de dieren en hier maken ze dankbaar gebruik van. Wanneer de zon draait en er op een bepaalde weide te weinig schaduw is aan de ene kant, lopen ze op hete dagen in sneltempo naar de overkant waar ze opnieuw schaduw vinden. De aanwezige vegetatie bestaat uit knotwilgen, een rij elzenbomen, een boskant met onder meer populier en een meidoornhaag die er 30 jaar geleden reeds stonden. Langs de stal werd als zichtscherm een gemengde heg van hazelaar, vlier en es aangeplant, waaraan de dieren graag knabbelen. De wilgen worden vierjaarlijks alternerend geknot zodat er steeds voldoende schaduw overblijft. Van de takken die uitwaaien of blijven liggen, wordt graag gegeten.

Om de schapen nog extra schaduw te bieden, werden zeven jaar gelden nog extra knotwilgen aangeplant. Nieuwe aanplanten worden beschermd door een afrastering met kippengaas rond de stammen, een meer gesofisticeerde en duurdere kooi of boomharnas bleek niet nodig. Een ideale tussenafstand voor de knotwilgen is 9 meter, vindt André. Op die manier ondervindt het gras niet al te veel groeihinder door de schaduw. Ook onder twee walnootbomen, aangeplant voor de vruchten, schuilen de schapen graag tegen de felle zon. Deze werden in de beginjaren wel beschermd door drie palen met daarrond opnieuw kippengaas. Door het late uitlopen van het blad en het lichtdoorlatende bladerdek ondervindt de grasmat weinig hinder, een duidelijk voordeel. Aan de boskant merkt hij immers op dat het gras over de ganse breedte van de schaduwzone weinig geliefd is bij de schapen. Enkel wanneer al het andere gras op zou zijn, wordt er van gegeten. Ook de kwaliteit is minder, wat zich uit in een verminderde voederwaarde. Het voordeel van de boskant is dan wel dat de schapen er altijd beschutting zoeken wanneer het regent.

Een niet te dicht groenscherm rondom de weide kan ook bij schapen nodig zijn om wind niet volledig uit te sluiten van de weide. Wind helpt immers de vliegen te verjagen die myasis, ook wel de vliegenlarveziekte genoemd, kunnen veroorzaken bij de schapen. De minimale afstand tot de buren (wettelijk 2 meter voor hoogstambomen en 0,5 meter voor hagen) en de kaponzekerheid noemt André als juridische aspecten die een rem kunnen zijn bij het aanplanten van groen op en rond de weide. Wat dat laatste betreft, kan de registratie als boslandbouwperceel via de verzamelaanvraag alvast helpen. Hiervoor moet er wel na 2012 aangeplant zijn, en gelden enkele voorwaarden op vlak van soortenkeuze en minimale en maximale aantallen per hectare. Meer info vindt u via **www.agroforestryvlaanderen.be**.